

[Statsministeren.]

Ting sammen, gjorde Gaven til Formueejerne mulig ved at gennemføre Nedskæringen. Var denne Sammenkobling berettiget, skal det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke nu komme og bilde nogen ind, at det vil være uberettiget at koble tilbage.

Det nytter heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kommer og forklarer, at der er visse Ting, hans Parti er imod, og at vi af den Grund skal afholde os fra at stille Forslag derom; navnlig synes jeg ikke, denne Tale duer, naar han selv meddeler, at de Konservative agter at genfremsætte Forslaget om Tvangsforsikring, om hvilket han ved, at alle undtagen de Konservative paa Forhaand har udtalt sig imod det. Men endnu mere uberettiget bliver denne Tale, naar vi erindrer, hvorledes Regeringspartierne handlede i forrige Omgang, da de havde Magten, de spurgte saa sandt ikke os om, hvad de vilde fremsætte, det nyttede ikke, at vi sagde: Lad være med at fremsætte ditten og datten, det prællede jo af paa det Overmod, Venstre og de Konservative den Gang var i Besiddelse af.

Baade det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har talt bevæget om Skatetrykket, som helst burde lattes, men i hvert Fald ikke maa forøges ved, at man tager Gaven fra Formueejerne. Nu ja, jeg kan godt medgive, at jeg ikke ved, hvem der ikke ønsker, at Skatterne skulde blive mindre, hvis der var Mulighed derfor; selv har jeg aldrig beklaget mig over Skatterne, men ingen ønsker naturligvis Skatterne højere end fornødent, heller ikke Socialdemokraterne, men man kan ikke paa en Gang kræve Udgifterne forøget og Statens Indtægter formindsket. Har man imidlertid et virkeligt Ønske om Skattelettelse, synes jeg i og for sig, Tiden er gunstig til at pnaa saadanne. Der er virkelig Muligheder, ikke blot teoretiske Muligheder, men praktiske haandgribelige Muligheder, der foreligger endog udarbejdet et Forslag, som er Skridt til en saadan Skattelettelse. Vore Rustningsudgifter i deres nuværende Størrelse kan ophøre; den Sikring, som er rimelig, kan etableres og for Flaadens Vedkommende endda paa en betydelig bedre Maade, end den nuværende Tilstand byder. Dernæst kan vi gennemføre den store Socialreform, derigennem letter vi Kommunerne, det ærede Medlem nævnte det selv, med 15 Mill. Kr., disse 15 Mill. Kr. er en ren Skattelettelse for Kommuneskattens Vedkommende, og den er adskilligt mere værd

end de 9—10 Mill. Kr., som foræredes til nogle faa Formuebesiddere. Se, her er Vejen, den mest direkte Vej, man kan ønske sig, Vejen til den attraaede Skattelettelse og samtidig til Ordning af Spørgsmaal, som unægtelig har en saadan Betydning, at det er rimeligt snart at søge en Ordning tilvejebragt. Men anden Vej synes ganske vist heller ikke aaben, og vil man derfor frem til et Maal, hvortil kun een Vej fører, synes jeg, man maa gaa den Vej, hvis det er sandt, man vil Maalet. Venstre har tilkendegivet sin Villie til at stræbe frem mod Maalet, og vi glæder os til at se Venstres fortsatte Vandring paa den rette Vej. Hvis man spurgte Skatteyderne, om de foretrækker nogle Forter og Kanoner fremfor saa og saa mange Kroners Skattelettelse, er der ingen Tvivl om, at de alle sammen valgte Skattelettelsen, der blev ikke ret mange Stemmer for Kanonerne, derfor vover jeg roligt en Vælgerafgørelse paa det Spørgsmaal, hvis en saadan kan tænkes at skulle blive nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte en parlamentarisk Teori, som jeg gerne vil skænke et Par Ord. Det ærede Medlem udtalte — det findes Sp. 292 —:

„at Regeringen ingen Tilbøjelighed har til at opfylde det, som er en parlamentarisk Regerings ubestridelig Pligt, nemlig at mægle mellem Tingene“.

Regeringen møder, sagde det ærede Medlem, med Forslag, som Venstre og de Konservative er imod, uden at tage Hensyn til det. Ja, tænk, sikken en Dristighed! Det, vi skal tage Hensyn til, er imidlertid ikke Mindretallet her; jeg forstaar nok, at det, vi paa Forhaand skal tage Hensyn til, er det tilfældige Flertal i Landstinget af de samme Partier, som har Mindretal her. Og det ærede Medlem føjer til, at Regeringen møder med sine Forslag uden at sige et Ord om Villighed til at være Mægler.

Ja, er det ikke forbavsende, hvilken Dristighed Menneskene efterhaanden kan udvikle! Jeg har jo faaet min første politiske Opdragelse, den Gang Venstre førte det store Ord her i Landet, jeg har hørt alle Fortidens fremragende Venstremænd skildre Parlamentarismen, saaledes som de opfattede den, og jeg lærte, at Vælgernes Tilkendegivelse er det, som Parlamentarikerne har at bøje sig for, ikke en Gammelmands-Afgørelse tilvejebragt paa Grundlag af nogle foreldede Privilegier. Nej, det vendte Venstre sig med Afsky fra, at nogen skulde tage Hensyn til, hvad de mente i Privilegiernes Ting, og endnu er det jo Rester af Privilegier, som muliggør de 4 Stemmers Flertal i Lands-